

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 2014

1199/2014

Laki

luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2014

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 14 luku,
muutetaan 1 luvun 1 §:n 3 momentti, 8 §:n 3 momentti, 9 § ja 15 §:n 3 momentti, 10 luvun 8 §:n 2, 3 ja 6 momentti, 11 luvun 6 §:n 2 momentti, 10 § ja 13 §:n otsikko, 12 luvun 15 §:n 1 momentin ruotsinkielinen sanamuoto, 19 luvun 1 §:n 1 kohta, 20 luvun 1 §:n 2 momentin 6 kohta ja 5 momentti sekä 23 luvun 2 §:n 2 momentti ja
lisätään 1 luvun 2 §:ään uusi 7 momentti, lakiin uusi 8 a ja 9 a luku, 11 lukuun uusi 5 a, 10 a, 10 b, 13 a ja 13 b §, 17 luvun 3 §:n 1 momenttiin uusi 2 a kohta sekä 20 luvun 1 §:n 2 momenttiin uusi 7 kohta seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain soveltamisesta sijoituspalvelulaissa (747/2012) tarkoitettuun sijoituspalveluyritykseen säädetään sijoituspalvelulain 6—8 luvussa.

2 §

Muu luottolaitostoimintaa koskeva lainsäädäntö

Luottolaitoksen kriisinratkaisusta säädetään luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten krii-

sinratkaisusta annetussa laissa (1194/2014), jäljempänä *kriisinratkaisulaki*, sekä yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 806/2014, jäljempänä *EU:n kriisinratkaisuasetus*.

8 §

Talletuspankki

Talletuspankin velvollisuudesta maksaa talletussuojamaksua ja kuulua talletussuojajärjestelmään säädetään rahoitusvakausviranomaisesta annetussa laissa (1195/2014).

HE 175/2014
TaVM 20/2014
EV 191/2014

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU (32014L0049); EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (32014L0059); EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190

9 §

Talletus

Talletuksella tarkoitetaan tässä laissa rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 1 luvun 3 §:n 11 kohdassa tarkoitettua talletusta.

Markkinoinnissa saa käyttää sanaa ”talletus” joko sellaisenaan tai yhdysosana ainoastaan 1 momentissa tarkoitettua korvattavan talletuksen piiriin kuuluvista rahavaroista. Markkinoinnissa, joka koskee muiden takaisinmaksettavien varojen hankkimista yleisöltä, ei saa muutenkaan menetellä tavalla, joka voi vaikeuttaa talletusten erottumista muista takaisinmaksettavista varoista.

15 §

Omistusyhteisö

Finanssivalvonta pitää luetteloa omistusyhteisöistä, jotka ovat sellaisen konsolidointiryhmän emoyrityksiä, jota Finanssivalvonta tämän lain mukaan valvoo. Finanssivalvonnan on toimitettava luettelo ja siihen tehdyt muutokset tiedoksi Finanssivalvonnasta annetun lain 6 §:n 5 kohdassa tarkoitetuille ulkomaisille ETA-valvontaviranomaisille, jäljempänä *ETA-valvontaviranomainen*, Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.

II OSA

HALLINTO JA OHJAUS

8 a luku

Elvytyssuunnitelma

1 §

Velvollisuus laatia elvytyssuunnitelma

Luottolaitoksella, joka ei kuulu 1 luvun 4 §:ssä tarkoitettua konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvan konserniin, on oltava suunnitelma luottolaitoksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi tilanteessa, jossa luottolaitoksen taloudellinen asema on merkittävästi heikentynyt (*elvytyssuunnitelma*). Luottolaitoksen taloudellisen aseman katsotaan heikentyneen merkittävästi ainakin, jos luottolaitos on vaarassa jättää sen toiminnalle säädetyt taloudelliset edellytykset täyttämättä tai jos luottolaitos ei enää täytä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen elvytyssuunnitelmaan sisällytettävien raja-arvojen mukaisia sisäisiä vakavaraisuus- tai maksuvalmiustavoitteita.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta konsolidointiryhmän emoyrityksen tytärluottolaitokseen, ellei 12 §:stä muuta johdu.

2 §

Elvytyssuunnitelman tarkastaminen

Luottolaitoksen on tarkastettava elvytyssuunnitelma vähintään kerran vuodessa. Finanssivalvonta voi kuitenkin yksittäistapauksessa vaatia, että luottolaitos tarkastaa elvytyssuunnitelmansa useammin.

Elvytyssuunnitelma on lisäksi tarkastettava luottolaitoksen oikeudelliseen tai toiminnalliseen rakenteeseen, liiketoimintaan, taloudelliseen asemaan taikka toimintaympäristöön kohdistuneen muutoksen jälkeen, jos se voi vaikuttaa merkittävästi suunnitelman toteuttamiskelpoisuuteen tai muuten edellyttää suunnitelman tarkastamista.

3 §

Elvytyssuunnitelman sisältö

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU, jäljempänä *kriisinratkaisudirektiivi*, täytäntöön panemiseksi tarvittavat tarkemmat säännökset elvytyssuunnitelmaan sisällytettävistä tiedoista.

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa erityisestä syytä vaatia, että luottolaitos sisäl-

lyttää elvytysuunnitelmaan myös muita kuin tässä pykälässä säädettyjä tietoja. Finanssivalvonta voi myös vaatia, että luottolaitos sisällyttää suunnitelmaan yksityiskohtaiset tiedot niistä rahoitussopimuksista, joissa se on osapuolena.

Elvytysuunnitelmaan on sisällytettävä eri toimintavaihtoehtoja, joilla luottolaitoksen taloudelliset toimintaedellytykset voidaan säilyttää tai palauttaa. Elvytysuunnitelmassa on varauduttava sekä koko rahoitusjärjestelmän että pelkästään luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmän toiminnan mahdollisiin häiriöihin. Elvytysuunnitelmaan on sisällytettävä mahdolliset toimenpiteet, joihin luottolaitos voi ryhtyä, jos 11 luvun 5 a §:ssä säädetty varhaisen puuttumisen edellytykset täyttyvät. Elvytysuunnitelmaan on sisällytettävä kuvaus menettelyistä, joilla voidaan varmistaa elvytystoimien täytäntöönpano kohtuullisessa ajassa.

Elvytysuunnitelmassa ei saa olettaa, että luottolaitoksen taloudellisen aseman palauttamiseksi sille myönnetään kriisinratkaisulain 1 luvun 3 §:n 24 kohdassa tarkoitettua poikkeuksellista julkista rahoitustukea. Elvytysuunnitelmaan on sisällytettävä tarvittaessa selvitys siitä, miten ja milloin luottolaitos voi hakeutua Suomen Pankin järjestelyjen piiriin ongelmatilanteessa ja millaiset vakuudet sillä olisi todennäköisesti käytettävissään.

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten ohella elvytysuunnitelmien sisältöä ja arviointia koskevia määräyksiä on kriisinratkaisudirektiivissä tarkoitetuissa Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

4 §

Elvytysuunnitelmassa esitettävät raja-arvot ja sen täytäntöönpano

Luottolaitoksen on sisällytettävä elvytysuunnitelmaan selkeät raja-arvot ja laadulliset arviointiperusteet, joiden avulla voidaan tunnistaa sellaiset tilanteet, joissa suunnitelma on pantava täytäntöön luottolaitoksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi. Luottolaitoksen on otettava käyttöön järjestelyt, joiden avulla raja-arvoja ja laadullisia arviointipe-

rusteita voidaan luotettavalla tavalla säännöllisesti seurata. Raja-arvona on pidettävä vähintään laitoksen 10 luvun 1 §:ssä tarkoitettua yhteenlaskettua omien varojen vaatimusta lisättynä määrällä, joka vastaa 1,5 prosenttia laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kokonaisriskin määrästä.

Luottolaitoksen on ryhdyttävä elvytysuunnitelman mukaisiin toimenpiteisiin, kun 1 momentissa tarkoitettut arviointiperusteet täyttyvät, jollei 3 momentista muuta johdu.

Luottolaitos voi 2 momentin estämättä päättää olla ryhtymättä elvytysuunnitelmansa mukaisiin toimenpiteisiin, jos luottolaitos ei pidä toimenpiteitä olosuhteet huomioon ottaen tarpeellisina. Luottolaitoksen on tehtävä tässä momentissa tarkoitettu päätös kirjallisesti ja toimitettava se viivytyksettä Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonta voi 3 momentin estämättä tehdä päätöksen 11 luvussa ja Finanssivalvonnasta annetun lain 4 luvussa säädettyjen toimivaltuuksien käyttämisestä.

5 §

Elvytysuunnitelman toimittaminen tarkastettavaksi

Luottolaitoksen on toimitettava elvytysuunnitelma Finanssivalvonnan tarkastettavaksi. Luottolaitoksen hallituksen tai, jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, viimeksi mainitun elimen on hyväksyttävä suunnitelma ennen sen toimittamista Finanssivalvonnalle. Luottolaitoksen on vaadittaessa osoitettava Finanssivalvonnalle, että suunnitelma täyttää 6 §:n 1 momentissa säädetty edellytykset.

Finanssivalvonnan on toimitettava elvytysuunnitelma ja siihen tehdyt muutokset rahoitusvakaussivunomaisesta annetussa laissa tarkoitettulle Rahoitusvakaussivustolle.

6 §

Elvytysuunnitelman arviointi

Finanssivalvonnan on viimeistään kuuden kuukauden kuluessa suunnitelman vastaanotamisesta tarkastettava elvytysuunnitelma ja

kuultuaan merkittävien sivuliikkeiden valvonnasta vastaavia ETA-valvontaviranomaisia siltä osin kuin se on sivuliikkeen kannalta olennaista, arvioitava, täyttääkö elvytys suunnitelma 3 ja 4 §:ssä säädetty vaatimukset ja seuraavat edellytykset:

1) suunnitelman täytäntöönpano kohtuullisella todennäköisyydellä turvaa luottolaitoksen taloudelliset toimintaedellytykset;

2) suunnitelma tai sen sisältämät yksittäiset vaihtoehdot voidaan kohtuullisella todennäköisyydellä panna nopeasti ja tehokkaasti täytäntöön myös vaikeassa rahoitustilanteessa aiheuttaen mahdollisimman vähän merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle myös siinä tapauksessa, että muut luottolaitokset panevat elvytys suunnitelmansa täytäntöön samanaikaisesti.

Elvytys suunnitelmaa arvioidessaan Finanssivalvonnan on otettava huomioon luottolaitoksen pääoma- ja rahoitus rakenne suhteessa sen toiminnalliseen rakenteeseen ja toimintaan kohdistuviin riskeihin.

7 §

Elvytys suunnitelman tarkistaminen Finanssivalvonnan vaatimuksesta

Jos Finanssivalvonta katsoo, että elvytys suunnitelmassa on olennaisia puutteita tai täytäntöönpanon esteitä, sen on ilmoitettava siitä luottolaitokselle ja vaadittava luottolaitosta toimittamaan kahden kuukauden kuluessa tarkastettu suunnitelma, josta käy ilmi, millä tavoin puutteet tai esteet on korjattu. Finanssivalvonta voi pidentää edellä mainitua määräaika yhdellä kuukaudella. Luottolaitosta on kuultava ennen tarkastetun suunnitelman vaatimista.

Jos Finanssivalvonta katsoo, että puutteita tai esteitä ei ole riittävästi korjattu, se voi vaatia luottolaitosta tekemään elvytys suunnitelmaan yksilöityjä muutoksia määräämässään ajassa.

Jos luottolaitos ei ole tehnyt 2 momentissa tarkoitettuja muutoksia määräajassa tai Finanssivalvonta katsoo, että tarkastettu suunnitelma ei ole riittävä, eikä suunnitelmassa olevia puutteita tai esteitä voida korjata edellyttämällä suunnitelmaan tehtäväksi yksilöityjä muutoksia, Finanssivalvonnan on asetet-

tava määräaika, jonka kuluessa luottolaitoksen on esitettävä, miten se voi muuttaa liiketoimintaansa elvytys suunnitelmassa olevien puutteiden tai esteiden korjaamiseksi.

Finanssivalvonta voi määrätä laitoksen toteuttamaan Finanssivalvonnan tarpeelliseksi katsomat toimet ottaen huomioon puutteiden ja esteiden vakavuus ja toimien vaikutus luottolaitoksen liiketoimintaan. Finanssivalvonta voi määrätä laitoksen:

1) lieventämään riskiprofiliaan ja vähentämään maksuvalmiusriskiä;

2) mahdollistamaan pääomapohjan vahvistamisen oikea-aikaisesti;

3) muuttamaan laitoksen strategiaa ja rakennetta;

4) muuttamaan rahoitus strategiaa ydinliiketoimintojen ja kriittisten toimintojen suojaamiseksi häiriöiltä;

5) muuttamaan luottolaitoksen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakennetta.

8 §

Velvollisuus laatia konsolidointiryhmän elvytys suunnitelma

Konsolidointiryhmän emoyrityksenä olevan luottolaitoksen, joka ei ole toisessa ETA-valtiossa olevan emoyrityksen tytäryritys, on laadittava koko konsolidointiryhmää koskeva elvytys suunnitelma, joka kattaa kaikki konsolidointiryhmään kuuluvat yritykset, jollei 11 §:stä muuta johdu.

Elvytys suunnitelmassa on esitettävä tarvittavat konsolidointiryhmän emoyritykseen ja siihen kuuluvaan yksittäiseen yritykseen kohdistettavat toimenpiteet toiminnan jatkumisen turvaamiseksi tilanteessa, jossa konsolidointiryhmän tai siihen kuuluvan yrityksen taloudellinen asema on merkittävästi heikentynyt.

Konsolidointiryhmän elvytys suunnitelmaan on sisällytettävä lisäksi järjestelyt, joilla varmistetaan johdonmukaisuus eri yrityksiä ja merkittäviä sivuliikkeitä koskevien toimenpiteiden välillä. Suunnitelmaan on sisällytettävä myös 9 a luvussa tarkoitettut konsolidointiryhmän sisäistä rahoitustukea koskevat järjestelyt.

Konsolidointiryhmän elvytys suunnitelmaan ja yksittäisiä tytäryrityksiä koskeviin suunnitelmiin on sisällytettävä 3 §:ssä sääde-

tyt tiedot ja 4 §:ssä säädetty raja-arvot ja laadulliset arviointiperusteet.

Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelmasta on käytävä ilmi mahdolliset esteet elvytystoimenpiteiden toteuttamiselle konsolidointiryhmän sisällä tai konsolidointiryhmään kuuluvissa yrityksissä. Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelmasta on käytävä ilmi mahdolliset oikeudelliset ja käytännölliset esteet omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle konsolidointiryhmään kuuluvien yritysten välillä.

9 §

Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman toimittaminen tarkastettavaksi

Konsolidointiryhmän emoyrityksen on toimitettava konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma Finanssivalvonnan tarkastettavaksi. Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma on toimitettava Finanssivalvonnalle aina, kun siihen on tehty merkittäviä muutoksia. Konsolidointiryhmän emoyrityksen hallituksen tai, jos yrityksellä on hallintoneuvosto, viimeksi mainitun elimen on hyväksyttävä konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma ennen sen toimittamista Finanssivalvonnalle. Konsolidointiryhmän emoyrityksen tai konsolidointiryhmään kuuluvan luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen on vaadittaessa osoitettava Finanssivalvonnalle, että konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma täyttää 8 §:ssä säädetty edellytykset.

Finanssivalvonnan on toimitettava saamansa konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma:

- 1) Rahoitusvakausvirastolle;
- 2) konsolidointiryhmään kuuluvan ulkomaisen ETA-valtiossa sijaitsevan tytäryrityksen valvonnasta ja kriisinratkaisusta vastaaville viranomaisille;
- 3) konsolidointiryhmään kuuluvan ETA-valtiossa sijaitsevan merkittävän sivuliikkeen valvonnasta vastaavalle valvontaviranomaiselle, jos se on olennaista sivuliikkeen kannalta;
- 4) muille asian kannalta olennaisille Finanssivalvonnasta annetun lain 65 b §:ssä tarkoitettuun valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille.

10 §

Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman arviointi

Finanssivalvonnan on yhdessä tytäryritysten valvonnasta vastaavien ETA-valvontaviranomaisten kanssa kuultuaan 9 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuja valvontaviranomaisia sekä yhdessä merkittävien sivuliikkeiden valvonnasta vastaavien ETA-valvontaviranomaisten kanssa, jos se on sivuliikkeen kannalta olennaista, arvioitava, täyttääkö konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma 6 ja 8 §:ssä säädetty vaatimukset. Arvioinnissa on noudatettava 7 §:ssä säädettyä menettelyä ja otettava huomioon elvytystoimenpiteiden mahdollinen vaikutus rahoitusmarkkinoiden vakauteen kaikissa niissä ETA-valtioissa, joissa konsolidointiryhmällä on liiketoimintaa.

11 §

Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman hyväksyminen

Finanssivalvonnan on tytäryhtiöiden valvonnasta vastaavien ETA-valvontaviranomaisten kanssa pyrittävä tekemään yhteinen päätös:

- 1) siitä, täyttääkö konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma sille säädetty vaatimukset;
- 2) siitä, tuleeko konsolidointiryhmään kuuluvalla yrityksellä laatia oma erillinen elvytyssuunnitelma;
- 3) 7 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka kohdistuvat konsolidointiryhmän emoyritykseen;
- 4) 7 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka kohdistuvat konsolidointiryhmän tytäryrityksiin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu yhteinen päätös on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona Finanssivalvonta on toimitannut konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman 10 §:ssä tarkoitetuille valvontaviranomaisille.

Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty 2 momentissa säädettyssä määräajassa, Finanssivalvonnan on tehtävä päätös, jossa sen on otettava

huomioon muiden toimivaltaisten valvontaviranomaisten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemat kannat ja varaukset. Finanssivalvonnan on toimitettava päätös konsolidointiryhmän emoyhtiölle ja 1 momentissa tarkoitetuille muille valvontaviranomaisille.

Jos 1 momentissa tarkoitettua yhteistä päätöstä 1 momentin 2 tai 4 kohdassa tarkoitetuista asioista ei ole tehty 2 momentissa säädettyssä määräajassa, Finanssivalvonnan on tehtävä päätös erillisten elvytys suunnitelmien laatimisesta sen valvontaan kuuluville yrityksille ja 7 §:ssä tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta tytäryritysten tasolla.

Jos Finanssivalvonta tai muu 1 momentissa tarkoitettu ETA-valvontaviranomainen on saattanut 1 momentissa tarkoitettua asian Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, Finanssivalvonnan on lykättävä 3 ja 4 momentissa tarkoitettua omaa päätöstään. Jos Euroopan pankkiviranomaisen tekee asiassa päätöksen, Finanssivalvonnan on tehtävä asiassa päätös Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti. Edellä 2 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on edellä mainitussa artiklassa tarkoitettu sovittelu aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 2 momentissa mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole tehnyt päätöstä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen ratkaistavaksi, Finanssivalvonta voi tehdä asiassa päätöksen.

Finanssivalvonta voi 4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa oman päätöksensä asemesta tehdä yhteisen päätöksen yhdessä joidenkin 1 momentissa tarkoitettujen valvontaviranomaisten kanssa.

12 §

Konsolidointiryhmän elvytys suunnitelman arviointi Finanssivalvonnan ollessa tytäryrityksen valvonnasta vastaava valvontaviranomainen

Finanssivalvonnan on, saatuaan konsolidointiryhmän emoyrityksen valvonnasta vas-

taavalta ETA-valvontaviranomaiselta konsolidointiryhmän elvytys suunnitelman, osaltaan pyrittävä siihen, että 11 §:n 1 momentissa tarkoitetuista asioista tehdään Finanssivalvonnan ja muiden asianosaisten ETA-valvontaviranomaisten yhteinen päätös neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvonnasta vastaava ETA-valvontaviranomainen on toimittanut konsolidointiryhmän elvytys suunnitelman kyseisille valvontaviranomaisille.

Jos yhteistä päätöstä 11 §:n 1 momentin 1 tai 3 kohdassa tarkoitetuista asioista ei ole tehty tämän pykälän 1 momentissa säädettyssä määräajassa ja konsolidointiryhmän valvonnasta vastaava ETA-valvontaviranomainen tekee asiasta oman päätöksensä, Finanssivalvonnan on sovellettava päätöstä. Finanssivalvonta voi kuitenkin saattaa asian Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi.

Jos yhteistä päätöstä 11 §:n 1 momentin 2 tai 4 kohdassa tarkoitetuista asioista ei ole tehty tämän pykälän 1 momentissa säädettyssä määräajassa, Finanssivalvonnan on päätettävä sen valvonnassa olevaa yritystä koskevasta elvytys suunnitelmasta.

Jos Finanssivalvonta tai ETA-valvontaviranomainen on saattanut 1 momentissa tarkoitettua asian Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, Finanssivalvonnan on lykättävä 3 momentissa tarkoitettua päätöstään. Jos Euroopan pankkiviranomainen tekee asiassa päätöksen, Finanssivalvonnan on tehtävä asiassa päätös Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 1 momentissa säädetyn neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiasta on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole tehnyt päätöstä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen ratkaistavaksi, Finanssivalvonta voi tehdä asiassa päätöksen.

Finanssivalvonta voi 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa oman päätöksen asemesta tehdä asiassa yhteisen päätöksen yhdessä joidenkin 1 momentissa tarkoitettujen ETA-valvontaviranomaisten kanssa.

13 §

Yksinkertaistetut velvoitteet

Finanssivalvonnan on, ottaen huomioon kriisinratkaisulain 1 luvun 6 §:ssä säädetty tavoitteet ja soveltamisperiaatteet sekä luottolaitoksen konkurssiin asettamisesta rahoitusmarkkinoiden toimintaan, muihin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, rahoituksen saatavuuteen ja talouteen laajemmin aiheutuvat vaikutukset, määriteltävä elvytys-suunnitelmia koskevat vaatimukset, joissa voidaan poiketa edellä tässä luvussa säädetystä seuraavista vaatimuksista:

1) elvytysuunnitelmaan sisällytettävät tiedot;

2) elvytysuunnitelmaa ja sen päivittämistä koskevat määräajat;

3) laitokselta 3 ja 8 §:n mukaisesti tarvittavien tietojen sisältö.

Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle selvitys tämän pykälän soveltamisesta.

14 §

Yhteenliittymää koskevat velvoitteet

Finanssivalvonta voi päättää Rahoitusvakausvirastoa kuultuaan, ettei tämän luvun säännöksiä sovelleta talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa tarkoitetun yhteenliittymän jäsenluottolaitokseen, joka on tämän lain 9 luvun 1 §:n mukaisesti kokonaan tai osittain vapautettu EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa tarkoitetuista vakavaraisuusvaatimuksista, tai joka kuuluu laitosten suojajärjestelmään.

Jos laitos on vapautettu 1 momentin mukaisesti, tämän luvun säännöksiä on sovellettava konsolidoinnin perusteella keskusyhteisöön ja siihen EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa tarkoitettulla tavalla liittyneisiin laitoksiin. Edellä 1 momentissa tarkoitettua suojajärjestelmän on täytettävä tässä luvussa säädetty vaatimukset yhteistyössä vapautetun jäsenensä kanssa.

Sellaisen jäsenluottolaitoksen elvytysuunnitelma, joka kuuluu YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun valvonnan piiriin tai joilla on huomattava osuus rahoitusjärjes-

telmästä, on laadittava tämän luvun säännösten mukaisesti.

Laitoksella on 3 momentissa tarkoitettu huomattava osuus rahoitusjärjestelmästä, jos sen varojen:

1) kokonaisarvo ylittää 30 miljardia euroa; tai

2) osuus kotivaltion bruttokansantuotteesta ylittää 20 prosenttia, ja varojen kokonaisarvo ei alita viittä miljardia euroa.

Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle selvitys tämän pykälän soveltamisesta.

9 a luku

Konsolidointiryhmän sisäinen rahoitustuki

1 §

Konsolidointiryhmän rahoitustukisopimus

Laitos ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvat yritykset voivat sen estämättä, mitä tällaisten sopimusten tekemistä koskevista rajoituksista muualla laissa säädetään, tehdä tässä luvussa säädetty vaatimukset täyttävän sopimuksen rahoitustuen tarjoamisesta toiselle konsolidointiryhmään kuuluvalla yritykselle, jos se täyttää 11 luvun 5 a §:ssä säädetty varhaisen puuttumisen edellytykset.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, laitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen on noudatettava, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa, muussa laitosten vakauden valvontaa koskevassa Euroopan unionin asetuksessa ja luottolaitosdirektiivissä säädetään konsolidointiryhmään kuuluvien yritysten keskinäisten liiketoimien rajoittamisesta.

Rahoitustukisopimuksen osapuolena oleva konsolidointiryhmään kuuluva yritys voi myöntää toiselle konsolidointiryhmään kuuluvalla yritykselle rahoitustukea myöntämällä lainaa, antamalla takauksen tai asettamalla vakuuden.

Rahoitustukisopimuksessa on sovittava rahoitustukea annettaessa järjestelystä maksettava markkinaehtoinen vastike tai mainittava vastikkeen määräytymisperusteet. Vastike

määräytyy sen ajankohdan mukaan, jolloin rahoitustukea annetaan. Rahoitustukisopimuksen on lisäksi täytettävä seuraavat vaatimukset:

1) kukin rahoitussopimuksen osapuoli päättää rahoitussopimuksesta itsenäisesti;

2) osallistuminen rahoitustukisopimukseen on siihen osallistuvan yhtiön edun mukaista;

3) rahoitustukea tarjoavalla rahoitustukisopimuksen osapuolella on tarpeelliset tiedot tukea saavista yrityksistä rahoitustukisopimusta laadittaessa sekä ennen rahoitustuen myöntämistä;

4) rahoitustukisopimuksen vastikkeesta voidaan sopia osapuolten kesken riippumatta siitä, perustuuko vastikkeen määräytyminen tietoon, joka osapuolten on lain mukaan julkistettava;

5) konsolidointiryhmän ulkopuolisista tekijöistä johtuvia tilapäisiä markkinahinnan muutoksen vaikutuksia ei tarvitse ottaa huomioon, kun sovitaan rahoitustuen vastikkeen määräytymisperusteista.

2 §

Konsolidointiryhmän rahoitustukisopimuksen hyväksyminen

Finanssivalvonta hyväksyy konsolidointiryhmän emoyrityksen hakemuksesta konsolidointiryhmän rahoitussopimuksen, jos Finanssivalvonta vastaa ryhmään kuuluvan laitoksen konsolidoidusta valvonnasta eikä laitos ole sellaisen luottolaitoksen tytäryritys, jonka konsolidoidusta valvonnasta vastaa toisen ETA-valtion viranomainen. Hakemukseen on liitettävä sopimusehdotus ja siitä on käytävä ilmi ne konsolidointiryhmään kuuluvat yritykset, joita sopimuksen on tarkoitus koskea.

Finanssivalvonnan on saatettava hakemus viipymättä kunkin rahoitustukisopimuksen osapuoleksi ehdotetun tytäryrityksen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen tiedoksi yhteistä päätöstä varten.

Finanssivalvonta voi kieltää sopimuksen tekemisen, jos ehdotettu sopimus ei täytä tässä luvussa säädettyjä edellytyksiä.

Finanssivalvonnan ja muiden toimivaltaitten viranomaisten on pyrittävä tekemään yh-

teinen päätös siitä, täyttääkö ehdotettu rahoitustukisopimus tässä luvussa säädetty ehdot, neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, kun Finanssivalvonta on vastaanottanut 1 momentissa tarkoitetun hakemuksen.

Jos Finanssivalvonnan ja muiden toimivaltaitten viranomaisten kesken ei saada aikaan yhteistä päätöstä 4 momentissa tarkoitetun määräajan kuluessa, Finanssivalvonnan on tehtävä oma päätös. Päätöksessä on otettava huomioon muiden toimivaltaitten viranomaisten neljän kuukauden kuluessa ilmaissemat kannat ja varaumat. Finanssivalvonnan on annettava päätös tiedoksi muille toimivaltaisille viranomaisille.

Jos toimivaltainen viranomainen on 4 momentissa tarkoitetun määräajan kuluessa saatanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on lykättävä omaa päätöstään, odotettava Euroopan pankkiviranomaisen tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen tekemän päätöksen mukaisesti.

Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun 4 momentissa tarkoitettu määräaika on päättynyt tai asiassa on tehty yhteinen päätös.

3 §

Tytäryrityksen rahoitustukisopimuksen hyväksyminen

Jos Finanssivalvonta on saanut laitoksen konsolidoidusta valvonnasta vastaavalta toiselta ETA-valvontaviranomaiselta ilmoituksen, että konsolidointiryhmään kuuluvaa Suomeen rekisteröityä tytäryritystä on ehdotettu konsolidointiryhmän rahoitustukisopimuksen osapuoleksi, Finanssivalvonnan on arvioitava, onko ehdotettu rahoitustukisopimus tässä luvussa säädettyjen ehtojen mukainen.

Jos Finanssivalvonta toteaa, että 1 momentissa tarkoitettu ehdotus rahoitustukisopimukseksi ei täytä tässä laissa säädettyjä vaatimuksia, Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksensä konsolidointiryhmän emoyritykselle ja sen konsolidoidusta valvonnasta vastaavalle toiselle ETA-valvontaviranomaiselle.

Jos Finanssivalvonnan ja muiden toimivaltaisten viranomaisten kesken ei saada aikaan yhteistä päätöstä konsolidointiryhmän rahoitustukisopimuksesta 2 §:n 4 momentissa tarkoitettussa määräajassa, Finanssivalvonta voi siirtää ehdotetun rahoitustukisopimuksen Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi neljän kuukauden määräajassa.

4 §

Osakkeen- tai osuudenomistajien hyväksyntä rahoitustukisopimukselle

Sopimuksen osapuolena olevan yrityksen on saatettava Finanssivalvonnan hyväksymä ehdotus rahoitustukisopimukseksi yhtiökokouksen, osuuskunnan kokouksen tai isäntien kokouksen hyväksyttäväksi.

Rahoitustukisopimus tulee voimaan, kun sopimuksen osapuolena olevan yrityksen 1 momentissa tarkoitettu hallintoelin on osaltaan hyväksynyt sopimuksen ja valtuuttanut yrityksen hallituksen lopullisesti päättämään, että yritys tarvittaessa tarjoaa tai vastaanottaa rahoitustukea rahoitustukisopimuksessa sovitun ja tässä luvussa säädetyn mukaisesti.

Rahoitustukisopimuksen osapuolena olevan yrityksen hallituksen on annettava 1 momentissa tarkoitettulle hallintoelimelle vuosittain kertomus sopimuksesta ja sen nojalla mahdollisesti tehtyjen päätösten täytäntöönpanosta.

5 §

Finanssivalvonnan tiedonantovelvollisuus

Finanssivalvonnan on toimitettava Rahoitusvakausturvastolle hyväksymänsä rahoitustukisopimukset ja niihin tehdyt muutokset.

6 §

Rahoitustuen edellytykset

Rahoitustuen on täytettävä seuraavat edellytykset:

- 1) sen arvioidaan poistavan tukea saavan yrityksen rahoitusvaikeudet;
- 2) sen tarjoamisen tarkoituksena on koko

konsolidointiryhmän tai siihen kuuluvan yrityksen vakavaraisuuden tai maksuvalmiuden sellainen säilyttäminen tai palauttaminen, joka on myös rahoitustukea tarjoavan yrityksen etujen mukaista;

3) sitä tarjotaan tämän lain mukaisesti ja se on vastikkeellista;

4) sen myöntämishetkellä yrityksen hallituksen käytettävissä olevien tietojen perusteella voidaan perustellusti arvioida, että tukea saava yritys maksaa takaisin saamansa tuen ja siitä sovitun vastikkeen;

5) se ei vaaranna tukea tarjoavan yrityksen maksuvalmiutta tai vakavaraisuutta;

6) sitä tarjoava yritys täyttää tuen tarjoamishetkellä ja tuen myöntämisen jälkeen yrityksen taloudelliselle asemalle laissa säädetty vaatimukset, jollei Finanssivalvonta myönnä näistä poikkeusta;

7) sen myöntäminen ei vaikeuta tukea myöntävässä yrityksessä mahdollisesti tarvittavaa toimintojen uudelleenjärjestelyä.

7 §

Päätös rahoitustuen tarjoamisesta ja vastaanottamisesta

Päätöksen ryhmän rahoitustuen tarjoamisesta tai vastaanottamisesta hyväksytyn rahoitustukisopimuksen mukaisesti tekee kukin rahoitustukisopimuksen osapuolena olevan yrityksen hallitus.

Rahoitustuen tarjoamista koskevassa päätöksessä on esitettävä ehdotetun rahoitustuen tavoitteet ja erityisesti osoitettava, että rahoitustuelle tässä luvussa säädetty vaatimukset toteutuvat.

Rahoitustuen myöntämistä koskeva päätös on ilmoitettava Finanssivalvonnan tai mahdolliselle muulle konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavalle viranomaiselle, rahoitustukea vastaanottavan yrityksen valvonnasta vastaavalle viranomaiselle ja Euroopan pankkiviranomaiselle. Ilmoituksessa on esitettävä ehdotetun rahoitustuen tavoitteet sekä osoitettava, että ehdotettu rahoitustuki täyttää tässä luvussa rahoitustuelle säädetty vaatimukset. Ilmoitukseen on liitettävä rahoitustukisopimus.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksestä viivytyksettä konsolidointiryhmään

kuuluvien yritysten valvonnasta vastaaville toisen ETA-valtion viranomaisille ja muille Finanssivalvonnasta annetun lain 65 b §:ssä tarkoitettuun valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille sekä ryhmän kriisinratkaisukollegioon kuuluville viranomaisille.

8 §

Finanssivalvonnan oikeus vastustaa rahoitustuen myöntämistä

Finanssivalvonta voi viiden työpäivän kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 7 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen, kieltää rahoitustuen tarjoamisen tai rajoittaa sitä, jos rahoitustuen tarjoamiselle tässä luvussa säädetty vaatimukset eivät täyty. Finanssivalvonnan on ilmoitettava rahoitustuen kieltämisestä tai rajoittamisesta koskevasta päätöksestään viivytyksettä Euroopan pankkiviranomaiselle, konsolidointiryhmään kuuluvien yritysten valvonnasta vastaaville toisen ETA-valtion viranomaisille ja muille Finanssivalvonnasta annetun lain 65 b §:ssä tarkoitettuun valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille sekä ryhmän kriisinratkaisukollegioon kuuluville viranomaisille.

Jos Finanssivalvonta kieltää rahoitustuen tarjoamisen tai rajoittaa sitä, Finanssivalvonnan on rahoitustukea vastaanottavan yrityksen valvonnasta vastaavan viranomaisen vaatimuksesta esitettävä arvio siitä, täyttääkö konsolidointiryhmän elvytysuunnitelma, tai jos vastaanottava yritys on velvollinen laatimaan erillisen elvytysuunnitelman, yrityksen elvytysuunnitelma, 8 a luvun 10 §:ssä säädetty vaatimukset.

Jos toinen ETA-valvontaviranomainen on kieltänyt rahoitustuen tai rajoittanut sen tarjoamista Finanssivalvonnan valvonnassa olevalle yritykselle, Finanssivalvonta voi saattaa asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi kahden päivän kuluessa saatuaan siitä tiedon.

Rahoitustukea ei saa maksaa ennen kuin Finanssivalvonta on tehnyt tässä pykälässä tarkoitetun päätöksen tai päätöksen tekemiselle 1 momentissa tarkoitettu määräaika on päättynyt.

9 §

Rahoitustukisopimuksen julkistaminen

Rahoitustukisopimuksen osapuolena olevien yritysten on julkistettava sopimuksen keskeiset ehdot ja sen osapuolina olevien yritysten nimet sekä tarkistettava julkistettavat tiedot vähintään kerran vuodessa noudattaen, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksen 431—434 artiklassa säädetään laitoksen taloudellista asemaa koskevien tietojen julkistamisesta.

10 luku

Taloudellista asemaa koskevat vaatimukset

8 §

Muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus

Tässä pykälässä tarkoitettulla luottolaitoksella on oltava ydinpääomaa, sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tässä pykälässä säädetty määrä, jos luottolaitos ei sisälly sellaisen luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan, josta Finanssivalvonta vastaa.

Tässä pykälässä tarkoitettulla luottolaitoksella on oltava konsolidoitua ydinpääomaa, sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tässä pykälässä säädetty määrä, jos Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta.

Poiketen siitä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään,

1) jos luottolaitos on toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen 7 §:n 1 momentissa tai tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettua luottolaitosta vastaavan ulkomaisen luottolaitoksen (*emoyritys*) tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettu tytärluottolaitos, ja toisen ETA-valtion viranomaisen vastaa emoyrityksen konsolidoidusta valvonnasta, luottolaitoksen tämän pykälän mukainen lisäpääomavaatimus on enintään yksi prosentti sen kokonaisriskin määrästä tai, jos näin laskettu määrä on pienempi kuin emoyritykseen sovellettavaa 7 §:ssä tai tässä pykälässä tarkoi-

tettua konsolidoitua lisäpääomavaatimusta vastaava määrä, enintään tätä emoyritykseen sovellettavaa konsolidoitua lisäpääomavaatimusta vastaava määrä;

2) jos luottolaitos on toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen tässä pykälässä tarkoitettua luottolaitosta vastaavan ulkomaisen luottolaitoksen (*emoyritys*) 3 momentissa tarkoitettu tytärluottolaitos, ja toisen ETA-valtion viranomainen vastaa emoyrityksen konsolidoidusta valvonnasta, luottolaitoksen tämän pykälän mukainen konsolidoitu lisäpääomavaatimus on enintään yksi prosentti sen konsolidoidun kokonaisriskin määrästä tai, jos näin laskettu konsolidoitu lisäpääomavaatimus on pienempi kuin emoyritykseen sovellettavaa 7 §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitettua konsolidoitua lisäpääomavaatimusta vastaava määrä, enintään tätä emoyritykseen sovellettavaa konsolidoitua lisäpääomavaatimusta vastaava määrä.

11 luku

Taloudellisen aseman valvonta

5 a §

Varhaisen puuttumisen yleiset edellytykset

Finanssivalvonta voi 6, 9, 10 ja 10 a §:ssä säädetyn edellytyksin ryhtyä mainittujen pykälien mukaisiin valvontatoimiin, jos:

1) Finanssivalvonnalla on 4 §:n mukaisen kuormituskokeen perusteella tai muuten painavia syitä olettaa, että luottolaitos ei seuraavan kahdentoista kuukauden aikana todennäköisesti kykene täyttämään toimilupaedellytyksiä tai suoriutumaan velvoitteistaan; tai

2) luottolaitos tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva yritys muuten rikkoo tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjä velvollisuuksiaan.

Finanssivalvonta voi sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, ryhtyä mainittuihin valvontatoimiin, jos luottolaitos on ilmoittanut tarvitsevansa kriisinratkaisulain 4 luvun 1 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua poikkeuksellista julkista tukea.

Luottolaitoksen tai sen emoyrityksen on viipymättä ilmoitettava Finanssivalvonnalle

ja Rahoitusvakausvirastolle 1 momentin 1 kohdassa ja 2 momentissa säädettyjen varhaisen puuttumisen edellytysten täyttymisestä.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 3 momentissa tarkoitettujen edellytysten täyttymisestä Rahoitusvakausvirastolle, valtiovarainministeriölle, Suomen Pankille ja talletussuojarahastolle kuten 3 momentissa säädetään. Finanssivalvonnan on lisäksi ilmoitettava virastolle valvontatoimista, joihin se 6, 9, 10 tai 10 a §:n nojalla ryhtyy.

Mitä 4 momentissa säädetään, sovelletaan myös sellaisen ETA-valtion 4 momentissa tarkoitettua viranomaista vastaavaan viranomaiseen ja talletussuojarahastoon, jossa luottolaitoksella on ryhmän emoyritys tai emoyrityksen tytäryritys taikka luottolaitoksen tai sen ryhmään kuuluvan toisen luottolaitoksen sivuliike, sekä jos tällaisessa toisessa ETA-valtiossa makrovakauden valvonasta vastaa muu kuin edellä mainittu viranomainen, tällaiseen muuhun toisen ETA-valvontaviranomaiseen, jos tietojen vastaanottajaa sitoo tätä lakia vastaava salassapitovelvollisuus.

6 §

Harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus

Finanssivalvonta voi asettaa tässä pykälässä tarkoitetun pääomavaatimuksen, jos:

1) Finanssivalvonta 2 §:ssä säädetyn arvion tai etukäteen vahvistetuin perustein laaditun muun arvion perusteella katsoo, että:

a) luottolaitoksen omien varojen määrä ei riitä täyttämään luottolaitoksen 9 luvun 1 §:n mukaisesti arvioimaa kokonaisriskin edellyttämää pääomatarvetta; tai

b) luottolaitos on arvioinut edellä tarkoitettua pääomatavoitteensa ja siihen perustuvan pääomatavoitteensa taikka EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettujen suurten asiakasriskien kattamiseksi vaadittavan omien varojen määrän olennaisesti puutteellisella tai virheellisellä tavalla; taikka

2) 5 a §:n 1 momentin 1 kohdan edellytykset täyttyvät.

10 §

Finanssivalvonnan muu erityinen toimivalta vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden valvonnassa

Jos luottolaitoksen omien varojen tai maksuvalmiuden riittävyttä suhteessa kokonaisriskiin ei voida muulla tarkoituksenmukaisella tavalla varmistaa, Finanssivalvonta voi sen lisäksi, mitä 6—9 §:ssä ja Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään, 6 §:n 5 momentissa säädetty seikat huomioon ottaen:

1) rajoittaa luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen tilikaudelta kertyvien, yrityksen toiminnan taloudellisesta tuloksesta riippuvien palkkojen ja palkkioiden sekä sopimukseen perustuvien eläkkeiden yhteenlaskettua määrää suhteessa yrityksen tilikauden tuottoihin; mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta palkkoihin, palkkioihin ja eläkkeisiin, jotka on maksettava tämän lain voimaan tullessa voimassa olevan sitovan sopimuksen perusteella;

2) vaatia luottolaitosta toimittamaan säännöllisesti EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettuja tietoja luottolaitoksen taloudellisesta asemasta laajemmin ja useammin kuin mainitussa asetuksessa tai tässä laissa tai niiden nojalla annetuissa säädöksissä tai määräyksissä vaaditaan;

3) asettaa laadullisia vaatimuksia luottolaitoksen maksuvalmiuden hallinnalle sekä määrällisiä vaatimuksia luottolaitoksen maksuvalmiudelle niiden tietojen perusteella, jotka luottolaitos on EU:n vakavaraisuusasetuksen nojalla tai muuten velvollinen ilmoittamaan säännöllisesti Finanssivalvonnalle;

4) vaatia luottolaitosta julkistamaan säännöllisesti sen taloudellista asemaa koskevia muita kuin EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettuja tietoja tai julkistamaan niitä useammin kuin mainitussa asetuksessa vaaditaan;

5) velvoittaa luottolaitoksen määrääjässä esittämään arvion syistä, joiden vuoksi luottolaitos ei täytä tai todennäköisesti seuraavan kahdentoista kuukauden aikana täytä sen toiminnalle asetettuja vaatimuksia; jos 8 a luvussa tarkoitettun elvytysuunnitelman mukaiset toimenpiteet eivät Finanssivalvonnan käsityksen mukaan ole riittäviä vaatimusten

täyttämiseksi kohtuullisessa ajassa, Finanssivalvonta voi velvoittaa luottolaitoksen esittämään erillisen suunnitelman vaatimusten täyttämiseksi suunnitelmasta ilmenevässä määrääjässä;

6) velvoittaa luottolaitoksen kutsumaan koolle yhtiökokouksen tai sitä vastaavan luottolaitoksessa ylintä päätösvaltaa käyttävän hallintoelimen kokouksen käsittelemään yhtä tai useampaa Finanssivalvonnan määräämää asiaa tai, jos luottolaitos ei ole Finanssivalvonnan määräämässä ajassa ryhtynyt tarvittaviin toimenpiteisiin kokouksen koolle kutsumiseksi, kutsua kokouksen koolle käsittelemään yhtä tai useampaa Finanssivalvonnan määräämää asiaa noudattaen muuten, mitä laissa ja luottolaitoksen yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä on säädetty ylimääräisen kokouksen koollekutsumisesta;

7) velvoittaa luottolaitoksen tekemään suunnitelman velkojensa uudelleenjärjestelystä Finanssivalvonnan määräämällä tavalla;

8) velvoittaa luottolaitoksen muuttamaan strategiaansa taikka oikeudellista tai hallinnollista rakennettaan Finanssivalvonnan määräämällä tavalla;

9) asettaa luottolaitokseen Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:ssä tarkoitettun asia-miehen;

10) velvoittaa luottolaitoksen ryhtymään sen elvytysuunnitelman mukaisiin muihin toimiin;

11) velvoittaa luottolaitoksen ryhtymään tarvittaviin kriisinratkaisulain 5 luvun mukaisiin toimiin luottolaitoksen varojen ja velkojen arvostamiseksi.

Mitä tässä pykälässä säädetään luottolaitoksen taloudelliselle asemalle sekä sitä koskevien tietojen ilmoittamiselle ja julkistamiselle asetetuista vaatimuksista, sovelletaan myös luottolaitoksen konsolidoidulle taloudelliselle asemalle sekä sitä koskevien tietojen ilmoittamiselle ja julkistamiselle asetettuihin vaatimuksiin.

Finanssivalvonnan on asetettava luottolaitokselle määräaika, jonka kuluessa luottolaitoksen on suoritettava Finanssivalvonnan tämän pykälän nojalla määräämät toimenpiteet.

10 a §

Luottolaitoksen asettaminen erityishallintoon

Jos Finanssivalvonta on rajoittanut luottolaitoksen johdon toimintaa Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:n nojalla, Finanssivalvonta voi 5 a §:ssä säädettyjen edellytysten täyttyessä asettaa enintään vuodeksi kerrallaan yhden tai useamman Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:ssä tarkoitetun asiamiehen käyttämään johdolle kuuluvaa toimivaltaa, jos se on tarpeen luottolaitoksen toiminnan turvaamiseksi. Asiamiehen on toiminnassaan noudatettava Finanssivalvonnan ohjeita.

Finanssivalvonnan on yksilöitävä, miltä osin asiamies käyttää luottolaitoksen johdolle kuuluvaa toimivaltaa, ja julkistettava asiamiehen nimi ja asiamiehellä luottolaitoksessa oleva toimivalta sekä ilmoitettava rekisteröitäväksi asiamiehen henkilötiedot ja toimivalta noudattaen, mitä sen henkilötietojen rekisteröinnistä on säädetty, jolle kuuluvaa toimivaltaa asiamies käyttää.

Finanssivalvonta voi milloin tahansa päättää asiamiehen toimivallan lakkauttamisesta.

10 b §

Valvontatoimia koskeva kuulemis- ja ilmoitusvelvollisuus

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi ulkomainen ETA-luottolaitos, Finanssivalvonnan on ennen ryhtymistä 6, 8—10 tai 10 a §:ssä tarkoitettuun valvontatoimeen kuultava asiasta luottolaitoksen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan tytärluottolaitoksen valvonnasta vastaavaa viranomaisista ja ilmoitettava asiasta Euroopan pankkiviranomaiselle.

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen valvonnasta, joka on toisessa ETA-valtiossa olevan omistusyhteisön tai luottolaitoksen tytäryritys, Finanssivalvonnan on ennen ryhtymistä 1 momentissa tarkoitettuun valvontatoimeen kuultava asiasta konsolidoidusta valvonnasta vastaavaa ulkomaista ETA-valvontaviranomaisista.

Finanssivalvonnan on saatuaan toiselta ETA-valvontaviranomaiselta ilmoituksen 1 momentissa tarkoitettua valvontatoimintaa vastaavasta suomalaisen luottolaitoksen toisessa ETA-valtiossa olevaan tytärluottolaitokseen kohdistuvasta valvontatoimesta, arvioitava valvontatoimen vaikutusta luottolaitoksen muihin tytäryrityksiin ja ilmoitettava arviointinsa tällaisen tytäryritysten valvonnasta vastaavalle ETA-valvontaviranomaiselle viimeistään kolmen päivän kuluttua ilmoituksen vastaanottamisesta.

13 §

Valvonta-arvioita koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä

13 a §

Varhaisen puuttumisen toimia koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi ulkomainen ETA-luottolaitos, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tällaisen ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys 5 a §:n soveltamisesta luottolaitoksen emoyritykseen. Finanssivalvonnan on pyydettävä asiasta lausunto Euroopan pankkiviranomaiselta, jos joku tässä momentissa tarkoitetuista viranomaisista sitä pyytää.

Jos yhteisymmärrystä 5 a §:n soveltamisesta ei ole saavutettu viiden päivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on antanut päätöksen tiedoksi 10 b §:n 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille, Finanssivalvonta voi yksin päättää 5 a §:n soveltamisesta konsolidointiryhmän emoyritykseen. Finanssivalvonnan on annettava päätös viivytyksettä tiedoksi edellä tässä momentissa tarkoitetuille viranomaisille. Jos Finanssivalvonta tai jokin tässä momentissa tarkoitetuista muista toimivaltaisista viranomaisista on ennen edellä mainitun määräajan päättymistä saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen

19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on lykättävä omaa päätöstään, odotettava Euroopan pankkiviranomaisen tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen tekemän päätöksen mukaisesti.

Jos ulkomainen ETA-valvontaviranomainen vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu suomalainen luottolaitos, Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa tarkoitettua luottolaitosta koskevan päätöksen tekemistä kuultava edellä tarkoitettua ulkomaista ETA-valvontaviranomaista. Jos Finanssivalvonta tai joku muu konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen on saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on lykättävä omaa päätöstään, odotettava Euroopan pankkiviranomaisen tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen tekemän päätöksen mukaisesti.

13 b §

Varhaisen puuttumisen vaikutus eräisiin sopimusehtoihin

Edellä 5 a §:ssä tarkoitettuihin valvontatoimiin sovelletaan, mitä kriisinratkaisulain 12 luvun 7 §:ssä säädetään kriisinratkaisutoimien vaikutuksesta siinä tarkoitettuihin sopimusehtoihin.

17 luku

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen

3 §

Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen

Finanssivalvonnan on myönnettävä toimilupa, jos:

2 a) sivuliike saa sen kotivaltion lainsäädännön ja toimilupansa nojalla vastaanottaa yleisöltä talletuksia, eikä sivuliikkeen talletajiin luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön

nojalla sovellettava talletussuoja olennaisesti poikkea suomalaisen talletuspankin talletajiin sovellettavasta talletussuojasta;

19 luku

Ulkomaisen luottolaitoksen tervehdyttäminen ja purkaminen

1 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *tervehdyttämistoimenpiteellä* viranomaisen päätökseen perustuvaa kriisinratkaisulaissa tarkoitettua kriisinratkaisutointa tai muuta toimenpidettä, jonka tarkoituksena on turvata tai palauttaa ennalleen ulkomaisen luottolaitoksen taloudellinen tilanne ja joka voi vaikuttaa kolmannen henkilön oikeuksiin luottolaitosta kohtaan sekä kriisinratkaisudirektiivin mukaisten kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien soveltamista ja käyttämistä;

20 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä ovat 1 momentissa säädetyn lisäksi:

6) rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain 6—9 ja 17—21 §:n säännökset asiakkaiden tuntemisesta, 10 §:n säännös asiakkaan tuntemistietojen säilyttämisestä sekä 23 ja 24 §:n säännökset ilmoitusvelvollisuudesta;

7) 8 a luvun 1—3, 8 ja 9 §:n säännökset luottolaitoksen ja konsolidointiryhmän velvollisuudesta laatia ja tarkastaa 3 §:n ja 4 §:n 1 momentin mukainen elvytysuunnitelma sekä konsolidointiryhmän elvytysuunnitelman hyväksymisestä, 9 a luvun 7 §:n 3 momentin säännös rahoitustuen tarjoamista kos-

kevan aikomuksen ilmoittamisesta viranomaisille ja 11 luvun 5 a §:n 3 momentin säännös tietojen ilmoittamisesta viranomaisille.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1, 2 ja 4 momentissa säädetyn lisäksi kyseisissä momenteissa tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset, määräykset ja luottolaitosdirektiivin, kriisintarkaisudirektiivin sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset.

23 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

2 §

Kiinteää ja muuttuvaa lisäpääomavaatimusta sekä rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien luottolaitosten lisäpääomavaatimusta koskevat siirtymäsäännökset

Finanssivalvonta voi asettaa 10 luvun 3 §:n 4 momentissa tarkoitettua muuttuvan pääomavaatimuksen aikaisintaan 1 päivästä tammi-kuuta 2015.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2015.

Tällä lailla kumotaan 14 luvun 1 §:ssä tarkoitettu talletussuojarahasto, jäljempänä *vanha talletussuojarahasto*. Vanhan talletussuojarahaston tehtävät siirtyvät tämän lain voimaan tullessa rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 5 luvussa tarkoitettulle talletussuojarahastolle, jäljempänä *talletussuojarahasto*.

Vanhaan talletussuojarahastoon sovelletaan tämän lain voimaantulon jälkeen:

1) 1 luvun 3 §:n 1 momenttia Finanssivalvonnan valvonnasta;

2) kumotun 14 luvun 1 §:n 1 momenttia talletuspankin velvollisuudesta kuulua rahastoon;

3) kumotun 14 luvun 2 §:n 1 momenttia

rahaston säännöistä ja niiden vahvistamisesta;

4) kumotun 14 luvun 3 §:ää rahaston hallinnosta;

5) kumotun 14 luvun 6 §:ää rahaston itenäisyydestä;

6) kumotun 14 luvun 13 §:ää rahaston varojen sijoittamisesta;

7) kumotun 14 luvun 22 §:ää salassapitovelvollisuudesta.

Mitä 3 momentin 2 kohdassa säädetään, sovelletaan vain tämän lain voimaan tullessa rahaston jäseninä oleviin talletuspankkeihin.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan siltä osin kuin ne eivät ole ristiriidassa rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain kanssa. Mainittuja säännöksiä sovelletaan siihen saakka, kun vanhassa talletussuojarahastossa ei enää ole varoja ja se puretaan. Kun vanha talletussuojarahasto puretaan, sen jäljellä olevat velvoitteet siirtyvät talletussuojarahastolle.

Vanhan talletussuojarahaston varoja voidaan sen valtuuskunnan tai hallituksen päätöksellä käyttää:

1) sen jäsenluottolaitosten vuotuisten talletussuojamaksujen kattamiseen;

2) talletussuojarahaston muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen saamisten kattamiseksi vanhan talletussuojarahaston jäsenlaitoksilta;

3) rahaston hallinnoinnista aiheutuvien kustannusten kattamiseen.

Jos talletussuojarahaston varat eivät riitä korvattavien talletusten maksamiseen tai muiden talletussuojarahaston velvoitteiden kattamiseen siten kuin rahoitusvakausviranomaisesta annetussa laissa säädetään, Rahoitusvakausvirasto:

1) perii rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 5 luvun 6 §:n 1 momentin mukaisesti ylimääräisiä vuotuisia talletussuojamaksuja;

2) velvoittaa vanhan talletussuojarahaston siirtämään talletussuojarahastoon varoja, jos 1 kohdassa tarkoitettuja maksuja ei voida periä riittävän nopeasti ja vakauden turvaavalla tavalla;

3) velvoittaa talletuspankit lainaamaan talletussuojarahastolle varoja rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 5 luvun 6 §:n 2 momentin mukaisesti; tai

4) ottaa rahastolle lainaa rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 3 luvun 8 §:n mukaisesti, jos tämän momentin 1—3 kohdassa tarkoitetut järjestelyt eivät ole riittäviä.

Vanhan talletussuojarahaston on siirrettävä 6 momentissa tarkoitetut varat talletussuojarahastoon Rahoitusvakausviraston määräämällä tavalla siten kuin rahoitusvakausviranomaisesta annetussa laissa tai kriisinratkaisulaissa tarkemmin säädetään.

Valtiovarainministeriö vahvistaa vanhan talletussuojarahaston säännöissä ne periaatteet ja menetelmät, joiden nojalla rahaston varoja voidaan käyttää sen jäsenten hyväksi.

Vanhan talletussuojarahaston on annettava Rahoitusvakausvirastolle tämän pyynnöstä viipymättä ajantasaiset ja kattavat tiedot rahaston sijoitustoiminnasta sekä tehtävä tiivistä yhteistyötä viraston kanssa.

Vanhalle talletussuojarahastolle syntyy ta-

kautumissaaminen sellaiselta talletuspankilta, joka ei ole tämän lain voimaantullessa vanhan talletussuojarahaston jäsen, määrään, jolla talletuspankin talletuksia on korvattu vanhasta talletussuojarahastosta tai on muuten käytetty kriisinratkaisun kustannusten kattamiseen rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 5 luvun 14 §:n mukaisesti. Tässä momentissa tarkoitetulta talletuspankilta takaisin perityt varat korkoineen on siirrettävä vanhaan talletussuojarahastoon. Takautumissaamiselle maksettavaan korkoon sovelletaan korkolain (633/1982) 7 ja 12 §:ää.

Edellä 11 momentissa tarkoitetulla takautumissaamisella on mainitussa momentissa tarkoitetun talletuspankin konkurssissa sama etuoikeus kuin rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 5 luvun 8 §:ssä tarkoitetulla korvattavalla talletuksella olisi ollut.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2014

Tasavallan Presidentti

SAULI NIINISTÖ

Valtiovarainministeri *Antti Rinne*